

РЕШЕНИЕ

№ 196

гр. Бургас, 14.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Румяна Ст. Калошева Манкова

Членове: Калина Ст. Пенева
Кремена Ил. Лазарова

при участието на секретаря Марина Д. Д.а
като разглежда докладваното от Румяна Ст. Калошева Манкова Въззивно гражданско дело № 20222000500279 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе пред вид следното :

Производството е по чл.258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/ против решение №136 от 21.01.2022г., постановено по гр.д.№236/2018г. на Сливенския окръжен съд, с което е отхвърлен искът по чл.74 ЗОПДНПИ /отм./ на комисията против П. С. П., Н. П. П., двамата от гр.К. и „Пами стоун“ ЕООД /в ликвидация/, с.М., С. област, за отнемане в полза на държавата на имущество на обща стойност 296 776,45 лв, като вполза на ответника П. са присъдени съдебни разноски от 6 230,06 лв., както и в тежест на комисията е възложена държавна такса от 11 871,06 лв.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно, необосновано и постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Оспорва се изводът на решаващия съд за липса на несъответствие в имуществото на проверяваните лица над приетия в специалния закон размер от 250 000 лв. При наличието на противоречива съдебна практика, съдебният състав не е изложил мотиви за приетото становище. Изложени са подробни съображения по методиката за установяване на изискуемото от закона „значително несъответствие“, като при изследване на придобитото от проверяваните лица имущество, според въззивника, следва да бъдат съобразени и преминалите, но неналичните по банкови сметки пари. Щом са с неустановен законен източник, същите съставляват незаконна облага и полученото я лице следва

да понесе законовата санкция така, както ако беше вложил съответните парични суми в имот, впоследствие отчужден. Посочена е съдебна практика. Заявено е, че в случая е установено наличие на несъответствие над 250 000 лв., поради което претендираното имущество следва да бъде отнето в полза на държавата. Заявено е искане за отмяна на първоинстанционното решение и постановяване на ново, с което искът да бъде уважен изцяло, в едно с присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Подаден е отговор от ответника П. С. П., чрез пълномощника адв.И. С., с който въззивната жалба се оспорва като неоснователна, а обжалваното решение се сочи като правилно, обосновано и законосъобразно и се претендира неговото потвърждаване. Изложени са съображения за подлежащо на отнемане имущество, което е налично в края на проверявания период, като неналичните парични суми не съставляват имущество по смисъла на пар.1, т.1 от ДР на ЗОПДНПИ /отм./. Посочено е, че отнемане може да бъде извършено само в случай, че имуществото в края на периода се е увеличило и това увеличение надхвърля въведената в закона граница от 250 000 лв., респективно – 150 000 лв. след съответното изменение, което в случая не е налице.

Отговор е подаден и от ответницата Н. П., чрез пълномощника адв.Д.О.. Въззивната жалба е оспорена като неоснователна и е направено искане за потвърждаване на обжалваното решение. Соци се, че са изяснени релевантните факти по спора и съдът е извършил правилна преценка при приложението на материалния закон, като е приел, че несъответствието между имуществото и нетния доход не надхвърля законовата граница от 250 000 лв., а и тази от 150 000 лв. по изменението на закона. На последно място е заявено, че е недопустимо отнемане на имуществото, придобито преди престъпното деяние, за което е осъден ответникът.

Постъпила е частна жалба от Н. П. против определение № 260007 от 4.03.2022г. по първоинстанционното дело, с което не са присъдени разноси в размера над 2 730 лв. до 5 460 лв. Счита, че защитата и по предявения иск срещу трима ответници е за цялата сума от 296 776,45 лв., а не само за цената на иска срещу нея – 45 773,30 лв., тъй като няма конкретизация от ищцовата комисия за търсене на самостоятелни суми срещу всеки от ответниците. Наведен е довод, че е налице необходимо другарство, делата на другарите по своя предмет са тъждествени, всички факти спрямо необходимите другари са общи, като и разрешаването на правния спор следва да е еднакво, включително и за размера на адвокатския хонорар. Изтъква се осъществената от пълномощника активна защита в хода на съдебното производство и преди това пред комисията, продължителността му във времето и изключителната правна сложност на спора. Прави искане за отмяна на атакуваното определение и присъждане на допълнителна сума за адвокатски хонорар от 2 730 лв.

Отговор на частната жалба е подаден от П. П., който намира същата за основателна по изложените в нея съображения и моли да бъде уважена.

Против горното определение, за присъдените в полза на Н. П. разноси по делото за адвокатско възнаграждение в размер на 2 730 лв., е подадена частна жалба от КПКОНПИ. Комисията твърди, че доказателство за плащане на адвокатския хонорар е представено след приключване на устните състезания, което е недопустимо. Липсва представен разходен касов ордер. Още повече, че в постановеното по делото решение е посочено, че разноси за П. не се присъждат, поради липса на списък по чл.80 ГПК и неизвестност на техния размер, т.е. съдът не е пропуснал да се произнесе по въпросните разноси, а не се е произнесъл, защото не е бил представен списък с разноси. Претендира се отмяна на обжалваното определение.

Жалбите са подадени в срок от надлежно легитимирани страни против подлежащи на обжалване съдебни актове, което сочи на допустимост.

По съществото на спора, настоящата инстанция, като съобрази наведените във въззивната жалба доводи, доказателствата по делото и с оглед предвиденото в закона, намира следното:

С обжалваното решение първоинстанционният съд е отхвърлил иска по чл. 30ПДНПИ /отм./ на КПКОНПИ против П. С. П., Н. П. и „Пами Стоун“ ЕООД, с. Медвен /в ликвидация/ за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество на обща стойност 296 776,45 лв., както следва:

От П. С. П.:

На основание чл.63, ал.2, т.1 и т.2, вр. чл.62 30ПДНПИ /отм./

- равностойността на 50 дружествени дяла в размер на 50 лв. от капитала на „П. “ ЕООД с ЕИК *

- равностойността на 100 дружествени дяла в размер на 100 лв. от капитала на „Светът на камъка“ ЕООД

- лек автомобил „Сеат-Тоledo“, рег. № *, рама № *, двигател № *, дата на първа регистрация 14.04.1997г., придобит с договор за покупко-продажба на 09.01.2016г.

- лек автомобил „БМВ-330 Д“, рег. № *, рама № *, двигател № *, дата на първа регистрация 22.12.2000г., придобит с договор за покупко-продажба на 15.08.2012г.

- сумата от 3000 лв., вноса от трети лица по сметка с IBAN: * в “УниКредит Булбанк“ АД, с титуляр П. П.

- сумата от 3 545,50 лв., касови вноски по сметка с IBAN*, в “Банка ДСК“ ЕАД, с титуляр П. П.

- сумата от 36 695,49 лв., погасителни вноски по предоставени кредити по сметка с IBAN * в “Банка ДСК“ ЕАД, с титуляр П. П.

- сумата от 21 030 лв., вноски от трети лица по сметка с IBAN * в “Банка ДСК“ ЕАД, с титуляр П. П.

- сумата от 19 890 лв., изтеглени суми на АТМ-терминал по сметка с IBAN * в “Банка ДСК“ ЕАД, с титуляр П. П.

- сумата от 13 830 лв., тегления в брой на АТМ-терминал по сметка с

IBAN * в “Банка ДСК“ ЕАД, с титуляр П. П.

- сумата от 33 340 лв., тегления в брой на АТМ-терминал по сметка с IBAN * в “Банка ДСК“ ЕАД, с титуляр П. П.

- сумата от 100 лв., вноски по каса по кредитна карта Mastercard Global ЛевЕнс в „ОББ“ АД

- сумата от 4 572,66 лв., вноски по каса по сметка с IBAN * в “ПроКредит Банк България“ ЕАД, с титуляр П. П.

- сумата от 81 459,50 лв., вноски от трети лица по сметка с IBAN * в “ПроКредит Банк България“ ЕАД, с титуляр П. П.

- сумата от 6 000 лв., допълнителна парична вноска в „Пами стоун“ ЕООД, лични средства на П. П.

- сумата от 50 лв., получена от продажбата на дружествени дялове в „Пами стоун“ ЕООД

От Н. П. П.:

На основание чл.65, вр. чл.63, ал.2, т.2, вр. чл.62 ЗОПДНПИ /отм./

- поземлен имот с идентификатор 39030.501.1249 по КKKP на гр.К., с площ 322 кв.м., урбанизирана територия за ниско застрояване, с адрес: гр.К., ул.„П. Я.“ №*, в едно с построените в имота: двуетажна еднофамилна жилищна сграда с идентификатор 39030.501.1249.1, със застроена площ от 56 кв.м. и селскостопанска сграда с идентификатор 39030.501.1249.2, със застроена площ 11 кв.м.

- лек автомобил „БМВ-318И“ с рег. №*, рама * първа регистрация 30.09.1993г., придобит с договор на покупко-продажба на 26.05.2010г. за сумата от 500 лв.

- сумата 17 613,30 лв., вноски на каса по сметка с IBAN: * в “Банка ДСК“ ЕАД, с титуляр Н. П..

От П. П. и Н. П.:

на основание чл.72, вр. чл.63, ал.2, т.2, вр. чл.62 ЗОПДНПИ /отм./

- сумата от 300 лв., стойността към датата на бракуване на товарен автомобил „Ивеко-35 10“, рег. № *, рама № *, двигател № *, първа регистрация 30.09.1993г., придобит с договор за покупко-продажба от 26.05.2010г. за сумата от 500 лв.

От „Пами стоун“ ЕООД /в ликвидация/:

на основание чл.66, ал.3, вр. ал.2, вр. чл. 62 ЗОПДНПИ /отм./

- сумата от 18 000 лв., допълнителна парична вноска в капитала на „Пами стоун“ ЕООД с лични средства на П. П..

Ищцовата комисия е осъдена да заплати по сметка на Окръжен съд – Сливен държавна такса от 11 871,06 лв., а на ответника П. П. съдебни разноски в размер на 6 230,06 лв. Решаващият съд е приел, че по делото не е установено значително несъответствие по смисъла на пар.1, т.7 от ЗОПДНПИ

/отм./, надвишаващо 250 000 лв. - към датата на образуване на проверката, а към настоящия момент – 150 000 лв., между имуществото и нетния доход на ответниците за целия проверяван период, което обосновава отхвърлянето на предявения иск.

Така постановеното от Сливенския окръжен съд решение, преценено служебно, съобразно изискванията на чл.269 ГПК, е валидно и допустимо, като произнесено от законен състав на компетентния съд по надлежно предявен и допустим иск в редовно развил се съдебно производство.

Искът е за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество и има правното си основание в чл.74 ЗОПДНПИ /отм./, вр. пар.5 от ПЗР на ЗПКОНПИ.

Не се спори от фактическа страна, че по повод постъпило уведомление от Окръжна прокуратура- Сливен от 19.04.2016г. за внесен обвинителен акт по ДП – сл.д.№ 30/2014г. на ОСО-ОП- Сливен срещу П. С. П. за престъпление по чл.255, ал.3 НК, което попада в обхвата на чл.22, ал.1, т.18 ЗОПДНПИ /отм./, на 21.04.2016г. ищцовата комисия е образувала проверка за установяване дали е налице значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице за периода от 21.04.2006г. до 21.04.2016г. С решение №533 от 29.11.2017г. на КОНПИ /сега КПКОНПИ/ е образувано производство за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество в проверявания период. В резултат на установеното, комисията е приела наличие на значително несъответствие между имуществото и нетния доход на П.П. и бившата му съпруга Н.П. в размер на 331 483,84 лв., при придобито имущество на стойност 380 921,21 лв. и нетен доход от 49 437,37 лв., като на 09.05.2018г. комисията е взела решение под № 242 за внасяне в съда на искане по чл.74 ЗОПДНПИ /отм./. Разглежданият иск е предявен на 11.05.2018г.

Междувременно, на 16.01.2018г., е влязла в сила присъда по НОХД № 68/2016г. на ОС – Сливен, с която П. С. П. е признат за виновен и е осъден за извършване на престъпления, включително по чл.255, ал.3 НК за това, че като управител и представител на „Пами стоун“ ЕООД, гр.Котел, лично и като посредствен извършител чрез Д. К., избягнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери – 74 391,67 лв. дължим ДДС и 19 238,93 лв. данък по ЗКПО – общо 93 630,60 лв., като потвърдил неистина пред ТД на НАП-Бургас в справки-декларации по чл.125, ал.1 ЗДДС.

Съгласно чл.74 ЗОПДНПИ /отм./, комисията предявява иск за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество. В производството пред съда представя доказателства за вида и стойността на придобитото през проверявания период имущество, обстоятелствата по надлежно започнала проверка, наличието на значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице и др. обстоятелства за произхода на имуществото.

В случая е установено, че П. е привлечен като обвиняем за престъпление, попадащо в обхвата на чл.22, ал.1, т.18 ЗОПДНПИ /отм./, за което комисията е била надлежно уведомена и е образувана проверка за

установяване налице ли е значително несъответствие в имуществото му за проверявания период. Посочените обстоятелства сочат на законосъобразно започнало производство по специалния закон.

П. П. е роден на *. в гр.К.. Има сключен на 10.03.2005г. брак с Н. П. и родени от брака две деца – Н., род. на * и П., род. на *. Бракът е прекратен със съдебно решение от 12.08.2015г., като родителските права спрямо децата са предоставени на майката, а бащата е осъден да заплаща издръжка в размер на по 150 лв. за всяко дете.

П. е работил на трудов договор през 2007, 2008, 2009, 2010 до м.09.2011г. За периода м.10.2011 – м.10.2013г. е бил самоосигуряващо се лице и е получавал доходи от „Пами стоун“ ЕООД, а от м.11.2013г. до м.02.2016г. доходите му са от „Светът на камъка“ ЕООД. По данни на НАП, на ответника са изплащани и суми от фирми по извънтрудови правоотношения за 2009г., 2020г. и 2015г.

Н. П. е регистрирана като земеделски производител от м.08.2009г., с деклариран доход от продажба на продукция за същата година. За 2013г. е получавала трудово възнаграждение от „Пами стоун“ ЕООД, а за 2014 и 2015г. – от „П. “. През годините е имала доход и от социално подпомагане.

Към началната дата на проверявания период – 21.04.2006г., е установено начално салдо от 7,07 лв. по разплащателна банкова сметка на П..

През проверявания период, ответниците са придобили установено от комисията движимо и недвижимо имущество, както следва:

На 11.07.2011г. е основано и вписано в Търговския регистър „Пами стоун“ ЕООД, с.М., С. област, с капитал от 50 лв., разпределен в 50 дяла по 1 лев всеки и едноличен собственик П. С. П.. С договор за продажба на дружествени дялове от 21.10.2013г. дяловете на стойност 50 лв. са прехвърлени на В. П. Нейчев.

На 29.04.2013г. е основано „Светът на камъка“ ЕООД, с.М. с капитал от 100 лв., разпределен в 100 дяла по 1 лев всеки и собственик на капитала П. С. П..

С договор от 20.08.2014г. за прехвърляне на дружествени дялове, П. П. е придобил дружествения капитал от 50 лв. на „П. “ ЕООД, с. М., основано на 31.10.2013г. от собственик Н. Х. П.

С нотариален акт № 101 от 22.11.2010г. на съдия по вписванията при РС-К., ищецът е закупил от П. Ч. поземлен имот с идентификатор 39030.501.1249 по КККР на гр.К. с площ от 322 кв.м., в едно с построената в него двуетажна еднофамилна жилищна сграда с идентификатор 39030.501.1249.1 със застроена площ от 56 кв.м. и селскостопанска сграда с идентификатор 39030.501.1249.2 на площ от 11 кв.м., за сумата от 6 800 лв., при данъчна оценка – 6753 лв. и пазарна стойност при закупуването - 24 160 лв., съгласно изслушаната пред първоинстанционния съд съдебно-оценъчна експертиза. През 2010-2012г. ищите са направили подобрения в закупения имот – нов покрив на къщата, отлята плоча между етажите, построена нова стая на първи етаж, нова ел. и ВиК инсталация, локално парно, камина от

камък, топлоизолация по фасадата, положен цокъл, дялана зидария по къщата, съборени и построени нови вътрешни стени, измазване, облицовка на тавани с гипсокартон, шпакловка, боядисване, облицовка и оборудване в банята, монтирани нови врати, нова дограма, нова ограда, настилки и стъпала с градешки камък в двора, изградена нова сграда с идентификатор 39030.501.1249.2 – гараж с тоалетна, на площ от 28,70 кв.м. и др., подробно описани в нарочна оценъчна експертиза на в.л.М. И., съгласно която вещната стойност на извършените подобрения и ново строителство в процесния имот възлиза на 72 221,76 лв. След развода на ответниците, имотът е поставен в дял на Н. П..

С договор от 09.05.2007г. П. е закупил лек автомобил „Фолксваген голф“, рег. №*, първа регистрация 18.12.1995г. за сумата от 500 лв., при пазарна стойност към момента на придобиването - 5 600 лв., съгласно заключението на техническата оценъчна експертиза, изслушана пред първата инстанция, която към датата на изготвяне на заключението - 15.03.2019г. дава пазарна стойност – 1407 лв.

На 10.08.2010 г. е закупил товарен автомобил „Ивеко“, рег. № *, дата на първа регистрация 14.08.1996 г., за сумата от 600 лв., при пазарна стойност 7 500 лв. при закупуването /след корекция от вещното лице в с.з. на 18.09.2020г./. На 27.07.2011г. автомобилът е бракуван и регистрацията прекратена, като към този момент оценката е 1200 лв., която сума следва да се приеме за остатъчна стойността на въпросното имущество, получена от ответниците към момента на бракуването му.

С договор за покупко-продажба от 09.01.2016г., след развода, П. е придобил лек автомобил „Сеат-Толедо“, с рег. № *, дата на първа регистрация 14.04.1997г., за сумата от 300 лв., при пазарна стойност 1 800 лв., а към момента на експертизата – 23.01.2019г. – 1 200 лв.

На 15.08.2012г. ответникът е закупил лек автомобил „БМВ- 330 Д“, рег. № СН9935АК, дата на първа регистрация 22.12.2000г., за сумата от 500 лв., при пазарна стойност 11 200 лв., а към 23.01.2019г. – 4 500 лв. След развода автомобилът е поставен в дял на П. П..

С договор от 26.05.2010г. Н. П. е закупила лек автомобил „БМВ- 318 И“, с рег. № *, дата на първа регистрация 30.09.1993г., за сумата от 500 лв., при пазарна стойност 4000 лв., а към 23.01.2019г. – 1 700 лв.

От посочената в исковата молба банкова информация е видно, че налични в имуществото на ответниците в края на проверявания период са следните парични средства: по сметка с IBAN: * в “Банка ДСК“ ЕАД, с титуляр П. П. - крайно салдо към 21.04.2016г. – 5,71 лв., по сметка * в “Банка ДСК“ ЕАД, с титуляр Н. П. – крайно салдо към 12.08.2015г. – 4,07 лв., по спестовен влог № * в „Банка ДСК“, с титуляр П. П. – крайно салдо към 21.04.2016г. – 139,67 лв., или общо – 149,45 лв.

Останалите банкови сметки и спестовни влогове на въззиваемите ответници в „Уни Кредит Булбанк“ АД, „Банка ДСК“, „ОББ“ АД, „Общинска банка“ АД и „ПроКредит Банк България“ ЕАД са закрити, без налични

средства.

С исковата молба са заявени неналични парични суми по банковите сметки, като придобито през проверявания период имущество от ответниците, от които частично предявени за отнемане в полза на държавата на основание чл.63, ал.2, т.1, респ. т.4 ЗОПДНПИ /отм./, представляващи касови вноски от титуляря и от трети лица, лихви върху суми, погасителни вноски по кредити, изтеглени суми на АТМ – терминал, теглени суми в брой от кредитни карти, получени суми по банков път. Като придобито през периода /за 2012 и 2013 г./ имущество са посочени и суми, общо в размер на 58 000 лв., представляващи направени от П. допълнителни парични вноски с лични средства в имуществото на „Пами стоун“ ЕООД, част от които заявени за отнемане от дружеството на основание чл.66, ал.3, вр. ал.2 ЗОПДНПИ /отм./.

Неналичните парични суми, преминали през банкови сметки на проверяваните лица, настоящата инстанция счита, че не съставляват „имущество“ по смисъла на чл.77, ал.4, т.1, вр. пар.1, т.1 и т.7 ЗОПДНПИ /отм./, сега чл.156, ал.4, т.1, вр. пар.1, т.3 и т.4 от ЗПКОНПИ. Действително, в легалната дефиниция е посочено, че „имущество“ е пари и активи от всякакъв вид. Но тази дефиниция изключва преминали през патримониума на проверяваното лице парични средства, за които не се установява да са налични или трансформирани в друго имущество, т.е. към момента на проверката те са били изразходвани, съставляват разход и следователно не са част от имуществото на проверяваното лице в края на съответния период. Това е така, като се съобрази приетото в мотивите на решение №13/13.10.2012г. по конст. дело № 6/2012г. на Конституционния съд на РБ, че на изследване подлежи имуществото, с което проверяваният е разполагал в началото и в края на изследвания период, увеличаването му през периода от законни източници, направените разходи и възникналите задължения. Парични средства, които са били в наличност у лицето или в негови сметки в определен момент, но не се установяват да са налице в края на периода, нямат смисъла на „имущество“, заложен в специалния закон. Същите са изразходвани и съставляват разход, а не притежавано имущество. Като разходвани, липсващи, те не могат да бъдат предмет на отнемане в полза на държавата, извън специално предвидените в закона хипотези при отчуждено имущество с парична равностойност. Разпоредбата на чл.72 ЗОПДНПИ /отм./, съгласно която при липсващо или отчуждено имущество се отнема паричната му равностойност, не може да обоснове обратния извод. От граматическото и логическо тълкуване на текста е очевидно, че под „имущество“, което има парична равностойност, законодателят има предвид конкретни индивидуално определени вещи, които подлежат на парична оценка, каквито парите не са.

С оглед на гореизложеното, общата стойност на придобитото от ответника имущество през проверявания период, налично в края на периода или отчуждено срещу парична равностойност, е в общ размер от 120 531,21 лв., от които 150 лв. – стойност на дружествени дялове, 50 лв. – сума от продажба на дружествени дялове, 24 160 лв.- стойността на закупения

недвижим имот, 72 221,76 лв. – направени подобрения и ново строителство в същия имот, 23 800 лв. /5 600+1200+1 800+11 200+4 000/ - стойността на закупените пет автомобила и 149,45лв. - налични по банкови сметки.

Съгласно пар.1, т.7 ЗОПДНПИ /отм./, в относимата по настоящия случай редакцията към началото на проверката от комисията, „значително несъответствие“ е онзи размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава 250 000 лв. за целия проверяван период. Нетни доходи са доходи, приходи или източници на финансиране, намалени с размера на извършените обичайни и извънредни разходи от проверяваното лице и членовете на семейството му. Нетният доход цели да установи свободната и разполагаема наличност от законни средства, която може да бъде използвана за придобиване на имуществото.

В исковата молба е посочен установеният от комисията за проверявания период нетен доход на проверяваното лице и семейството му в размер на 49 437,37 лв., който е възможно най-неблагоприятният за ответниците вариант по процесния спор, при констатирани от ищеца доходи, приходи и източници на финансиране общо в размер на 250 151,06 лв. /в т.ч. доходи по ГДД, осигурителен доход, обезщетения от НОИ и получени суми от фирми, по справка в НАП – 45 257,10 лв., усвоени кредити и кредитни продукти – 204 893,96 лв./, намалени с установените обичайни и извънредни разходи общо в размер на 200 713,69 лв. /в т.ч. издръжка на семейството – 102 949,99 лв., платени данъци над заложените по данни на НСИ – 342,72, плащания на ПОС терминал – 24 972,29 лв., погасителни вноски по КК – 70 506 лв. и други разходи – 1 942,69 лв./ На база така предявените от комисията фактически обстоятелства, при нетен доход от 49 437,37 лв. и съпоставката му с придобитото имущество от 120 531,21 лв., несъответствието възлиза на стойност 71 093,84 лв., т.е. под предвидените в закона 250 000 лв. /в редакцията на пар.1, т.7 ЗОПДНПИ /отм./ към релевантния момент - 21.04.2016г./ като праг за наличие на „значително несъответствие“.

При горните съображения се налага изводът, че в разглеждания казус не е налице значително несъответствие в имуществото на проверяваните лица по смисъла на чл.21, ал.2, вр. пар.1, т.7 ЗОПДНПИ /отм./, сега чл.107, ал.2, вр. пар.1, т.3 ЗПКОНПИ, поради което и не може да се изведе заключение за обосновано предположение, че въззвиваемите ответници притежават незаконно придобито имущество, което на основание чл.74 ЗОПДНПИ /отм./, сега чл.153 ЗПКОНПИ, подлежи на отнемане в полза на държавата. Предявеният иск е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Като е достигнал до същия извод и е постановил отхвърлително решение, първоинстанционният съд е произнесъл правилен съдебен акт, който следва да бъде потвърден.

По частните жалби:

С обжалваното определение №260007 от 04.03.2022г., постановено по реда на чл.248 ГПК по молба на Н. П. за присъждане на съдебни разноски от 5

460 лв., с приложен списък по чл.80 ГПК, първоинстанционният съд е допълнил основното решение по спора в частта за разноските, като е осъдил КПКОНПИ да заплати на ответницата сумата от 2 730 лв., разноски по делото за адвокатско възнаграждение, редуцирано по реда на чл.78, ал.5 ГПК.

Предвид липсата на произнасяне в диспозитива на постановеното по делото решение по надлежно направеното искане на П. за заплащане на направените съдебни разноски, макар в мотивите да е посочено, че липсват доказани такива, настоящата инстанция намира, че е налице непълнота на решението. В този случай, липсата на своевременно представен списък на разноските по чл.80 ГПК е без значение за допустимостта на производството по чл.248 ГПК. Съгласно т.9 от ТР № 6 от 06.11.2013г. на ВКС по тълк.д.№ 6/2012г., само в хипотезата на претендирано изменение на съдебното решение в частта за разноските, не представянето на списък по чл.80 ГПК води до недопустимост на молбата по чл.248 ГПК. Ерго, когато се касае за допълване на съдебния акт, липсата на списъка на разноските е ирелевантна и производството е допустимо.

Оспорването на присъдения размер е неоснователно. Видно от приложеното първоинстанционно дело, с отговора на исковата молба П. е представила договор за правна помощ и защита, от който се установява, че е заплатила в брой на упълномощения от нея адвокат Д. О. адвокатско възнаграждение от 5 460 лв. Ответната комисия е направила възражение по чл.78, ал.5 ГПК за прекомерност на посочения размер, което е основателно. С оглед осъществената адвокатска защита при интерес на ответницата от 45 773,30 лв., на каквато стойност е претендираното за отнемане от нея имущество, минималното адвокатско възнаграждение по чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1/2004г. на ВcAC е 1073 лв. Като се съобрази средната степен на фактическата и правна сложност на делото, предвид предмета на отнемане от П., съставляващ вещи по три пункта, както и обема на възраженията и правните доводи на защитата и ангажираните доказателства, а така също и извършените от адвоката процесуални действия в хода на производството, настоящата инстанция намира, че заплатеният от ответницата адвокатски хонорар от 5 460 лв. се явява прекомерен по смисъла на чл.78, ал.5 ГПК и същият правилно е присъден от първоинстанционния съд в по-нисък размер от 2 730 лв. Въззивният съд не споделя становището в частната жалба на ответницата, че в случая нейната защита е с правен интерес от 296 776,45 лв., каквато е цената на предявените от КПКОНПИ искове против тримата ответници. Същите не са необходими, а обикновени другари, тъй като решението може да не е еднакво спрямо тях. Всеки от ответниците действа самостоятелно в защита на своя материален интерес за установяване, че претендираното за отнемане от него имущество е законно придобито.

Предвид изложеното, частните жалби на П. и КПКОНПИ против определението на първоинстанционния съд по чл.248 ГПК са неоснователни и следва да бъдат оставени без уважение.

При горния резултат, в полза на въззиваемите ответници се следват

направените пред настоящата инстанция съдебни разноси, дължими от ищцовата комисия, като на основание чл.78, ал.2 ЗДПДНПИ /отм./, сега чл.157, ал.2 ЗПКОНПИ, последната следва да заплати и дължимата по делото държавна такса за въззивното производство.

Сторените от П. П. разноси пред настоящата инстанция, от приложения договор за правна помощ и съдействие, се установяват в размер на 4 670 лв., платени в брой за възнаграждение на адв. И. С.. Възражението на комисията по чл.78, ал.5 ГПК за прекомерност е неоснователно, предвид размера на хонорара, който е под минималния по чл.7, ал.2, т. 5 от Наредба №1/2004 г. на ВАС. Неоснователно е становището на комисията за недължими разноси на П. на основание чл.156, ал.6 ЗПКОНПИ. Съгласно посочената разпоредба, когато ответникът по съответния иск представи пред съда доказателства, които е могъл да представи с декларациите по чл.136 или 137 и не са събрани по независещи от Комисията причини, съдът може да му възложи изцяло или отчасти разноските по делото, независимо от изхода на делото. В случая, не са налице основанията на цитирания текст, тъй като ответникът не е имал възможност да представи доказателства пред комисията, поради изтърпяване на наказание „лишаване от свобода“, за което е депозирал нарочна молба до КПКОНПИ. Освен това, в съдебното производство същият е подал кратък отговор, без да ангажира доказателства, като такива не е представил и в хода на делото.

Що се отнася до претендираните от Н. П. разноси за въззивното производство в размер на 4 100 лв., с оглед възражението на КПКОНПИ по чл.78, ал.5 ГПК и изложените по-горе съображения, същите следва да бъдат присъдени в по-нисък размер - 1 500 лв., като допълнително се съобрази и невявяването на упълномощения адвокат в съдебно заседание.

Дължимата от комисията държавна такса за настоящото възивно производство е в размер на 5 935,50 лв.

Мотивиран от гореизложеното, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 136 от 21.01.2022г., постановено по гр.д. №236/2018г. на Сливенския окръжен съд.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частните жалби на Н. П. П. и на Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество против определение № 260007 от 04.03.2022г. по същото гр.д.№ 236/2018г. на Окръжен съд – Сливен, постановено по реда на чл.248 ГПК.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество да заплати на П. С. П. от гр.К., понастоящем в Затвора-Бургас, сумата от 4 670 лв., представляваща съдебни разноси пред настоящата инстанция за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество да заплати на Н. П. П. от гр.С. сумата от 1 500 лв., съдебни разноси пред настоящата инстанция за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество да заплати по сметка на Апелативен съд-Бургас сумата от 5 935,50 лв., държавна такса за въззивното производство.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____